

Me

Gdańsk, 2017.08. 01

**POMORSKI WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKCJI HANDLOWEJ
W GDAŃSKU**

Sygn. akt: ŻN.8361.56.2017.AB.TK

POLECENY
2017-08-01
Wysłano dnia

**Pani Teresa Manowska
Centrum Miodu Teresa Manowska
al. Grunwaldzka 136
80-264 Gdańsk**

DECYZJA Nr ŻN.D.76.2017.JK

Na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 4 oraz art. 40a ust. 4 ustawy dnia 21 grudnia 2000 r. *o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych* (t. j. Dz. U. z 2016 r. poz. 1604, 1948 i 1961, 2007 i Dz. U. z 2017r poz. 624) art. 104 § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (Dz.U. z 2017 poz. 1257) w związku z § 6 pkt. 1 Zarządzenia PO.110.13.2013 Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Gdańsku z dnia 14 maja 2013 r. w sprawie upoważnienia pracowników Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Gdańsku do podejmowania, wydawania oraz podpisywania decyzji, postanowień, dokumentów i korespondencji w imieniu Wojewódzkiego Inspektora,

Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Gdańsku

działając w osobie Anny Klecha – Naczelnika Wydziału Kontroli Artykułów Żywnościowych i Nieżywnościowych, upoważnienie Nr PO.057.9.2017.PH, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wymierza przedsiębiorcy Pani Teresie Manowskiej, prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą "Centrum Miodu" Teresa Manowska z siedzibą al. Grunwaldzka 136, 80-264 Gdańsk - karę pieniężną w wysokości 1000,00 zł (słownie: jeden tysiąc 00/100zł), w związku z wprowadzeniem do obrotu 1 partii artykułu rolno spożywczego - miodu nektarowego lipowego á 0,40 kg o wartości 42 zł z oznakowaniem: Miód nektarowy lipowy, Tylko polski miód; Miód z polskich pasiek; Miód z pasieki: Mazurskie Miody, 11-034 Stawiguda; najlepiej spożyć przed końcem 12.2019, zafałszowanego, w rozumieniu art. 3 pkt 10 lit. b cytowanej ustawy *o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych*, z uwagi na podanie w oznakowaniu nazwy niezgodnej

otymymana 1.08.2017 h

z prawdą, ponieważ miód może być określony nazwą rośliny, której procentowa zawartość pyłku w miodzie występuje w znacznej przewadze a przeprowadzone badania laboratoryjne ww. próbki miodu wykazały zawartość pyłku lipy na poziomie 15,8%, co stanowi naruszenie § 3 pkt 1 lit. a rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 3 października 2003 r. w sprawie *szczegółowych wymagań w zakresie jakości handlowej miodu* (Dz. U. z 2003 r. Nr 181 poz. 1773 ze zm.), czym w istotny sposób naruszone zostały interesy konsumentów.

Powyższe stwierdzono w wyniku kontroli przeprowadzonej w sklepie w Gdańsku przy al. Grunwaldzkiej 136 w Gdańsku, należącym do strony postępowania oraz w wyniku badań laboratoryjnych.

UZASADNIENIE

W dniach 20–25.01.2017 r., inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Gdańsku, działając na podstawie upoważnienia wydanego przez Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Gdańsku Nr ŻN.057.56.2017.JO z dnia 19.01.2017 r., podstawa prawna: art. 3 ust. 1-3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 882/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regulami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz. U. L 165 z 30.4.2004 r., str. 1-14 ze zm.; Polskie wydanie specjalne Rozdział 3 Tom 45 s. 200-251), art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (tekst jednolity Dz.U. z 2016 r., poz. 1604 ze zm.) w związku z art. 3 ust. 1 pkt 6 oraz art. 3 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (tekst jednolity Dz. U. z 2016 r., poz. 1059 ze zm.) przeprowadzili kontrolę w sklepie w Gdańsku, al. Grunwaldzka 136, należącym do strony postępowania.

W toku kontroli m.in. pobrano do badań laboratoryjnych w Laboratorium Kontrolno–Analitycznym UOKiK w Olsztynie próbkę produktu, tj. miód nektarowy lipowy á 0,40 kg.

Analiza laboratoryjna badanej próbki miodu wykazała zawartość pyłku lipy na poziomie 15,8%, oraz udział innych pyłków kwiatowych w składzie badanego miodu, które wskazują, iż lipa nie występuje w znacznej przewadze.

Zgodnie z § 3 pkt. 1 lit. a cytowanego rozporządzenia w sprawie *szczegółowych wymagań w zakresie jakości handlowej miodu* miód może być określany nazwą rośliny, której procentowa zawartość pyłku w miodzie występuje w znacznej przewadze.

Szczegóły zawarto w sprawozdaniu z badań laboratoryjnych nr 17/2017 z dnia 28.03.2017 r.

Na podstawie art. 28 ust. 3 pkt 1 ustawy o Inspekcji Handlowej (t. j. Dz. U. z 2016 r. poz. 1059 ze zm.) nie pobrano próbki kontrolnej produktu z uwagi na niewielką ilość produktu – partia produktu licząca 3 sztuki.

Przedstawiony wyżej stan faktyczny i prawny dał podstawę do wszczęcia postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej zgodnie z dyspozycją art. 40a ust. 1 pkt 4 cyt. ustawy *o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych*, w związku z wprowadzeniem do obrotu jednej partii artykułu rolno-spożywczego o wartości 42 zł zafałszowanego w rozumieniu art. 3 pkt 10 lit. b ustawy *o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych*, o czym Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Gdańsku zawiadomił stronę pismem z dnia 02.06.2017 r. Ponadto w piśmie tym poinformował, że na podstawie art. 10 § 1 *Kodeksu postępowania administracyjnego* stronie przysługuje prawo do czynnego udziału w toku postępowania, tj. do zapoznania się z aktami sprawy oraz składania wyjaśnień i wniosków dowodowych.

W odpowiedzi na zawiadomienie strona złożyła wniosek o umorzenie wszczętego postępowania administracyjnego, w którym podkreśliła, iż „nie można przypisać jej winy bądź zaniedbania w przedmiotowej sprawie i tym samym nie może ponieść konsekwencji, sankcji i kosztów w zaistniałej sytuacji”. Ponadto oświadczyła, iż „zgodnie z przyjętą dobrą praktyką kupiecką i standardami w obrocie miodem, każde opakowanie zbiorcze posiada informację, iż dana partia została przebadana i posiada stosowną asygnatę co jest równoznaczne z potwierdzeniem zgodności z wymaganymi standardami i wymogami. Nadto jako sprzedawca detaliczny nie posiada fizycznych możliwości, tzn. własnego laboratorium aby móc kontrolować wszystkie partie miodu”. W piśmie tym strona poinformowała, że zaistniała sytuacja ma charakter incydentalny i po konsultacjach z dostawcą miodu – Mazurskimi Miodami w Stawigudzie ustalono, iż dostawca wdroży bardziej rygorystyczne procedury i cyklicznie strona będzie otrzymywać stosowne wyniki badań.

Producent przedmiotowego miodu, Mazurskie Miody Bogdan Piasecki, Tomaszkowo 47, 11-034 Stawiguda poinformował, że do Centrum Miodu Teresa Manowska miód dostarczany był w wiaderkach o poj. 20-40 kg. Ponadto oświadczył, że po otrzymaniu informacji od organu przebadał próbkę kontrolną miodu lipowego (oznaczoną tą samą datą minimalnej trwałości, co próbka pobrana przez organ), która jest reprezentantem zestandaryzowanej przez Zakład partii miodu wysyłanej do odbiorcy, i która była pozostawiona w Laboratorium Zakładowym. Odnosząc się do powyższego producent wskazał, że pyłek kwiatów lipy jest pierwszym pyłkiem i jest on w znacznej przewadze nad innymi pyłkami. Na potwierdzenie wyników badań załączył Świadectwo Jakości Miodu z dnia 04.05.2017 r.

Jako przyczynę niezgodności pyłkowej wskazał, że najprawdopodobniej na terenie firmy Centrum Miodu Teresa Manowska w Gdańsku odbywa się konfekcjonowanie miodu w słoiki, podczas którego doszło do przefiltrowania miodu przez zbyt gęste filtry zatrzymujące na pewnym etapie rozlewu pyłki lipy.

Pismem z dnia 02.06.2017 r. Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Gdańsku zwrócił się do przedsiębiorcy o wyliczenie i przesłanie informacji o wielkości osiągniętych obrotów.

Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Gdańsku na podstawie art. 36 § 1 k.p.a, w dniu 28.06.2017 r. przedłużył termin załatwienia sprawy do dnia 02.08.2017 r. z przyczyn niezależnych od organu, to jest z uwagi na nieprzedłożenie we wskazanym terminie informacji o wysokości osiągniętych przez przedsiębiorcę obrotów i przychodu w 2016 r.

W dniu 18.07.2017 r. wpłynęło pismo strony postępowania informujące o wysokości obrotów i przychodu.

Zgodnie z art. 104 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. *o swobodzie działalności gospodarczej* (t. j. Dz. U. z 2016 r. poz. 1829 ze zm.) organ orzekający zaliczył stronę do mikroprzedsiębiorców.

Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Gdańsku ustalił i stwierdził, co następuje.

Zgodnie z art. 17 ust. 1 Rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. *ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności* (Dz. U. L UE 31 z 1.2.2002, s. 1 z późn. zm.), każdy z podmiotów działających na rynku spożywczym: producent, przetwarzający czy dystrybutor, obarczony jest obowiązkiem zapewnienia w przedsiębiorstwie, będącym pod jego kontrolą, zgodności żywności z wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla ich działalności i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów. Powyższy obowiązek został powtórzony w art. 8 ust. 2 i 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. *w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 oraz uchylenia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004* (Dz. U. UE L 304 z 22.11.2011, s. 18 z późn. zm.) – podmioty działające na rynku spożywczym zapewniają przestrzeganie w przedsiębiorstwach pozostających pod ich kontrolą wymogów prawa dotyczącego informacji na temat żywności i odpowiednich przepisów krajowych mających znaczenie dla ich działalności i upewniają się, że wymogi te są spełnione. Z ust. 2 tego artykułu wynika, że podmiot odpowiedzialny za informację na temat żywności zapewnia obecność i rzetelność informacji na temat żywności zgodnie z mającym zastosowanie prawem dotyczącym informacji na temat żywności oraz z wymogami odpowiednich przepisów krajowych. Takim podmiotem działającym na rynku spożywczym jest strona postępowania, której działalność odpowiada definicji obrotu.

W myśl art. 3 pkt. 8 rozporządzenia (WE) Nr 178/2002 - „wprowadzenie na rynek oznacza posiadanie żywności lub pasz w celu sprzedaży, z uwzględnieniem oferowania do sprzedaży lub innej formy dysponowania”.

Zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 prawo żywnościowe ma na celu ochronę interesów konsumentów i powinno stanowić podstawę dokonywania przez konsumentów świadomego wyboru związanego ze spożywaną przez nich żywnością - ma na celu zapobieganie oszukańczym lub podstępny praktykom, fałszowaniu żywności oraz wszelkim innym praktykom mogącym wprowadzać konsumenta w błąd.

Ponadto artykuł 16 rozporządzenia Nr 178/2002 stanowi: „Bez uszczerbku dla bardziej szczegółowych przepisów prawa żywnościowego, etykietowanie, reklama i prezentacja żywności lub pasz, z uwzględnieniem ich kształtu, wyglądu lub opakowania, używanych opakowań, sposobu ułożenia i miejsca wystawienia oraz informacji udostępnionych na ich temat w jakikolwiek sposób, nie może wprowadzać konsumentów w błąd.”

Jakość handlowa w myśl art. 3 pkt 5 cytowanej ustawy o jakości handlowej art. rolno-spożywczych oznacza cechy artykułu rolno-spożywczego dotyczące jego właściwości organoleptycznych, fizykochemicznych i mikrobiologicznych w zakresie technologii produkcji, wielkości lub masy oraz wymagania wynikające ze sposobu produkcji, opakowania, prezentacji i oznakowania, nieobjęte wymaganiami sanitarnymi, weterynaryjnymi lub fitosanitarnymi.

Ustawa o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych stanowi w art. 4 ust. 1, że wprowadzane do obrotu artykuły rolno-spożywcze powinny spełniać wymagania w zakresie jakości handlowej, jeżeli w przepisach o jakości handlowej zostały określone takie wymagania oraz dodatkowe wymagania dotyczące tych artykułów, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta.

Zgodnie z § 3 pkt 1 cytowanego rozporządzenia w sprawie szczegółowych wymagań w zakresie jakości handlowej miodu rozróżnia się następujące odmiany miodu nektarowego:

- a) określany nazwą rośliny, której procentowa zawartość pyłku w miodzie występuje w znacznej przewadze,
- b) wielokwiatowy – pochodzący z wielu roślin.

Artykuł rolno-spożywczy zafałszowany zgodnie z definicją zawartą w art. 3 pkt 10 lit. b wyżej wymienionej ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych to „produkt, którego skład jest niezgodny z przepisami dotyczącymi jakości handlowej poszczególnych artykułów rolno-spożywczych, albo produkt, w którym wprowadzone zmiany, w tym zmiany dotyczące oznakowania, mające na celu ukrycie jego rzeczywistego składu lub innych właściwości, jeżeli niezgodności te lub zmiany w istotny sposób naruszają interesy konsumentów finalnych,

w szczególności jeżeli w oznakowaniu podano nazwę niezgodną z przepisami dotyczącymi jakości handlowej poszczególnych artykułów rolno-spożywczych albo niezgodną z prawdą”

Ustawa o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych cyt. wyżej stanowi w art. 40a ust.1 pkt 4 „Kto wprowadza do obrotu artykuły rolno-spożywcze zafałszowane, podlega karze pieniężnej w wysokości nie wyższej niż 10% przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, nie niższej jednak niż 1 000 zł.”.

Przyjęte przez ustawodawcę brzmienie ww. artykułu wprowadza mechanizm polegający na tym, że każdy, w stosunku do kogo zostanie ustalone, iż wprowadził do obrotu nieodpowiadające jakości handlowej artykuły rolno-spożywcze, podlega karze przewidzianej w tym przepisie. Oznacza to, że samo stwierdzenie – udowodnienie faktu wprowadzenia do obrotu nieodpowiadających jakości handlowej produktów, powoduje konieczność nałożenia stosownej kary (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 04.08.2010 r. sygn. akt VISA/Wa 894/10). Odpowiedzialność określona w tym przepisie ma charakter obiektywny, natomiast przesłanką jej przyjęcia jest fakt wprowadzenia do obrotu produktów niewłaściwej jakości handlowej (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 07.05.2010 r. sygn. akt VI SA/Wa 126/10).

Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Gdańsku, wykonując dyspozycję art. 40a ust. 5 cyt. ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej, uwzględnił stopień szkodliwości czynu, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-spożywczych, wielkość obrotów i przychodu oraz wartość kontrolowanych towarów. Ponadto organ wziął pod uwagę art. 17 ust. 2 rozporządzenia Nr 178/2002, zgodnie z którym wymierzana kara pieniężna powinna być proporcjonalna, odstrasżająca i skuteczna.

Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Gdańsku stwierdził i uznał, że ujawnione naruszenie polegające na wprowadzeniu do obrotu zafałszowanego produktu rolno-spożywczego w rozumieniu art. 3 pkt 10 lit. b ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, w istotny sposób naruszało interesy konsumentów. Konsument wybierając konkretny artykuł spożywczy, w tym przypadku miód, spośród innych dostępnych w ofercie bierze pod uwagę informacje zawarte w oznakowaniu, w związku z czym powinny być one rzetelne. Niezgodne z prawdą dane w zakresie nazwy miodu wprowadzały w sposób oczywisty konsumentów w błąd, co do rzeczywistego rodzaju nabywanego artykułu. W oznakowaniu ww. produktu podano odmianę miodu nektarowego niezgodną z prawdą oraz niezgodną z przepisami dotyczącymi jakości handlowej miodu, tj. „miód nektarowy lipowy”, podczas gdy badania laboratoryjne wykazały iż pyłek lipowy nie znajdował się w znacznej przewadze – procentowy udział pyłku lipy stanowił $15,8 \pm 1,2\%$. Dodatkowo laboratoryjnie stwierdzono obecność innych pyłków, tj.: rzepak $23,7 \pm 1,6\%$, słonecznik $8,3 \pm 0,7\%$, wierzba $4,9 \pm 0,5$, gryka $4,6 \pm 0,4\%$, facelia $3,4 \pm 0,3\%$, koniczyna $2,3 \pm 0,2\%$, inne pyłki $36 \pm 1,9\%$. Tym samym badania bezspornie wykazały, iż miód oferowany

przez stronę postępowania pod nazwą „miód lipowy” to w istocie miód nektarowy wielokwiatowy, a nie miód nektarowy lipowy.

Zgodnie z przepisami ww. rozporządzenia w sprawie szczegółowych wymagań w zakresie jakości handlowej miodu miód może być określany nazwą rośliny, której procentowa zawartość pyłku w miodzie występuje w znacznej przewadze.

Miarkując zakres naruszenia organ stwierdził, że prawidłowe, rzetelne i pełne oznakowanie produktu oraz jego jakość stanowią najważniejsze elementy jakości handlowej.

Ujawnione uchybienia naruszyły przepisy prawa o podstawowym znaczeniu dla regulacji rynku artykułów żywnościowych, mające charakter istotny z punktu widzenia interesów i praw konsumenta.

Organ uznał, że wymierzona stronie kara w najniższej możliwej wysokości będzie właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w sprzedaży były dostępne wyłącznie produkty odpowiadające jakości handlowej w szczególności bez cech zafałszowania, a także będzie najmniej uciążliwa z możliwych dostępnych środków. Ponadto kara w takiej wysokości spełni funkcję prewencyjną, skłaniając stronę do przestrzegania przepisów o jakości handlowej w przyszłości.

Mając powyższe na uwadze Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Gdańsku orzekł jak w sentencji.

Na podstawie art. 40a ust. 6 i 7 ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych karę pieniężną stanowiącą dochód budżetu państwa przedsiębiorca Pani Teresa Manowska powinna wpłacić na rachunek bankowy:

Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Gdańsku

Nr 03 1010 1140 0069 6922 3100 0000 NBP/o Gdańsk

w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu art. 51 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (t. j. Dz. U. z 2017 r. poz. 201), od której naliczane są odsetki za zwłokę zgodnie z art. 53 § 1 Ordynacji podatkowej.

POUCZENIE

1. Zgodnie z art. 127 § 1 i 2 oraz art. 129 § 1 i 2 Kodeksu postępowania administracyjnego stronie postępowania służy odwołanie od niniejszej decyzji do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie, Plac Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa. Odwołanie należy wnieść w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji za pośrednictwem Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Gdańsku, ul. M. Konopnickiej 4, 80-240 Gdańsk.

2. Wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji (art. 130 § 2 k.p.a.).
3. Zgodnie z art. 127 a § 1 i 2 k.p.a. w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.
4. Zgodnie z art. 40a ust. 8 ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych w zakresie nieuregulowanym w ustawie, do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy Ordynacja podatkowa.

Otrzymują:

1. Pani Teresa Manowska
"Centrum Miodu" Teresa Manowska
al. Grunwaldzka 136
80-264 Gdańsk

*przewodnicząca panelu eksperckiego
formalnie przebieg*

SPECJALISTA
27.07.2017r.
Anna Raszlińska

2. a/a
3. Wydział BA w/m

<p>Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Gdańsku ul. Marii Konopnickiej 4, 80-240 Gdańsk</p>	<p>Tel. (058) 341 – 09 – 24 Fax. (058) 341 – 08 – 77 Fax. (058) 341 – 53 – 37</p>
<p>Wydział Kontroli Artykułów Żywnościowych i Nieżywnościowych</p>	<p>Tel. (058) 341 – 87 – 83 wew. 34, 40</p>

przez stronę postępowania pod nazwą „miód lipowy” to w istocie miód nektarowy wielokwiatowy, a nie miód nektarowy lipowy.

Zgodnie z przepisami ww. rozporządzenia w sprawie szczegółowych wymagań w zakresie jakości handlowej miodu miód może być określany nazwą rośliny, której procentowa zawartość pyłku w miodzie występuje w znacznej przewadze.

Miarkując zakres naruszenia organ stwierdził, że prawidłowe, rzetelne i pełne oznakowanie produktu oraz jego jakość stanowią najważniejsze elementy jakości handlowej.

Ujawnione uchybienia naruszyły przepisy prawa o podstawowym znaczeniu dla regulacji rynku artykułów żywnościowych, mające charakter istotny z punktu widzenia interesów i praw konsumenta.

Organ uznał, że wymierzona stronie kara w najniższej możliwej wysokości będzie właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w sprzedaży były dostępne wyłącznie produkty odpowiadające jakości handlowej w szczególności bez cech zafałszowania, a także będzie najmniej uciążliwa z możliwych dostępnych środków. Ponadto kara w takiej wysokości spełni funkcję prewencyjną, skłaniając stronę do przestrzegania przepisów o jakości handlowej w przyszłości.

Mając powyższe na uwadze Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Gdańsku orzekł jak w sentencji.

Na podstawie art. 40a ust. 6 i 7 ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych karę pieniężną stanowiącą dochód budżetu państwa przedsiębiorca Pani Teresa Manowska powinna wpłacić na rachunek bankowy:

Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Gdańsku

Nr 03 1010 1140 0069 6922 3100 0000 NBP/o Gdańsk

w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu art. 51 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (t. j. Dz. U. z 2017 r. poz. 201), od której naliczane są odsetki za zwłokę zgodnie z art. 53 § 1 Ordynacji podatkowej.

POUCZENIE

1. Zgodnie z art. 127 § 1 i 2 oraz art. 129 § 1 i 2 Kodeksu postępowania administracyjnego stronie postępowania służy odwołanie od niniejszej decyzji do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie, Plac Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa. Odwołanie należy wnieść w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji za pośrednictwem Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Gdańsku, ul. M. Konopnickiej 4, 80-240 Gdańsk.

2. Wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji (art. 130 § 2 k.p.a.).
3. Zgodnie z art. 127 a § 1 i 2 k.p.a. w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.
4. Zgodnie z art. 40a ust. 8 ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych w zakresie nieuregulowanym w ustawie, do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy Ordynacja podatkowa.

Otrzymują:

1. Pani Teresa Manowska
"Centrum Miodu" Teresa Manowska
al. Grunwaldzka 136
80-264 Gdańsk
2. a/a
3. Wydział BA w/m

Z up. POMORSKIEGO WOJEWÓDZKIEGO
INSPEKTORA INSPEKCJI HANDLOWEJ
Anna Klecha
Anna Klecha
NACZELNIK WYDZIAŁU KONTROLI ARTYKULÓW
ŻYWNOSCIOWYCH I NIEŻYWNOSCIOWYCH

<p>Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Gdańsku ul. Marii Konopnickiej 4, 80-240 Gdańsk</p>	<p>Tel. (058) 341 – 09 – 24 Fax. (058) 341 – 08 – 77 Fax. (058) 341 – 53 – 37</p>
<p>Wydział Kontroli Artykułów Żywnościowych i Nieżywnościowych</p>	<p>Tel. (058) 341 – 87 – 83 wew. 34, 40</p>

2. Wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji (art. 130 § 2 k.p.a.).
3. Zgodnie z art. 127 a § 1 i 2 k.p.a. w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.
4. Zgodnie z art. 40a ust. 8 ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych w zakresie nieuregulowanym w ustawie, do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy Ordynacja podatkowa.

Otrzymują:

1. Pani Teresa Manowska
"Centrum Miodu" Teresa Manowska
al. Grunwaldzka 136
80-264 Gdańsk

2. a/a
3. Wydział BA w/m

Z up. POMORSKIEGO WOJEWÓDZKIEGO
INSPEKTORA INSPEKCYJ HANDLOWEJ
Anna Klecha
Anna Klecha
NACZELNIK WYDZIAŁU KONTROLI ARTYKUŁÓW
ŻYWNOŚCIOWYCH I NIEŻYWNOŚCIOWYCH

Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej
w Gdańsku
ul. Marii Konopnickiej 4,
80-240 Gdańsk

Tel. (058) 341 – 09 – 24
Fax. (058) 341 – 08 – 77
Fax. (058) 341 – 53 – 37

Wydział Kontroli Artykułów Żywnościowych i Nieżywnościowych

Tel. (058) 341 – 87 – 83 wew. 34, 40

C

C